
Uchwały Prezydium NRA

Palestra 9/2(86), 75-78

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Autor omawia podstawowe zmiany, które mają przyspieszyć i urealnić egzekucję, między innymi sprawę egzekucji z majątku objętego wspólnością ustawową. Tytuł egzekucyjny wydany przeciwko jednemu małżonkowi będzie mianowicie — przy wydaniu klauzuli wykonalności — zaopatrzony przez sąd w klauzulę przeciwko współmałżonkowi i wówczas dopiero będzie stanowił podstawę do prowadzenia egzekucji z majątku objętego wspólnością. Jednocześnie kodeks przyznaje temu małżonkowi środek obrony w postaci powództwa przeciwegzekucyjnego.

Na uwagę zasługuje wyodrębnienie w oddzielnym dziale przepisów dotyczących egzekucji z wynagrodzenia za pracę oraz dopuszczenie egzekucji z tytułu alimentów z sum przyznanych przez Skarb Państwa lub jednostki gospodarki uspołecznionej na specjalne cele, jak stypendia, wsparcia itp.

Autor podkreśla doniosłe znaczenie, jakie ma uregulowanie egzekucji na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej i przeciwko tym jednostkom.

Jeśli idzie o egzekucję na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, to nowością ustawodawczą jest między innymi wprowadzenie egzekucji przeciwko dłużnikom, którzy spowodowali uszczerbek w mieniu społecznym, z ich książeczek oszczędnościowych.

Uregulowana została również egzekucja przeciwko jednostkom gospodarki uspołecznionej. Dotychczasowa zasada, według której wierzyciel mógł złożyć dłużnikowi tylko tytuł egzekucyjny, została utrzymana w stosunku do państwowych jednostek organizacyjnych z wyjątkiem przedsiębiorstw państwowych. Nowością jest jednak wprowadzenie terminu tygodniowego, po upływie którego wierzyciel, który nie został zaspokojony, może skierować wniosek do jednostki nadrzędnej o zarządzenie pokrycia należności z funduszu dłużnika. Gdy dłużnikiem jest przedsiębiorstwo państwowe, tytuł egzekucyjny powinien być złożony w przedsiębiorstwie, a gdy należność w ciągu miesiąca nie będzie uiszczona, wierzyciel może przeprowadzić egzekucję, ale wyłącznie z rachunku bankowego. W stosunku do innych jednostek gospodarki uspołecznionej będzie można prowadzić egzekucję na zasadach ogólnych, ale dopiero po bezskutecznej egzekucji z rachunku bankowego.

(opr. *Maria Cybulska*)

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Prezydium NRA

1. POWOŁANIE KOLEGIUM I KOMITETU REDAKCYJNEGO „PALESTRY”

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 17 grudnia 1964 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej postanowiło powołać:

1. do **Kolegium Redakcyjnego „Palestry”**: adw. Pawła A s ł a n o w i c z a jako redaktora naczelnego, adw. Edmunda M a z u r a jako sekretarza redakcji i adw. Z b i g n i e w a C z e r s k i e g o jako członka Kolegium;

2. do **Komitetu Redakcyjnego „Palestry”**: adw. Pawła A s ł a n o w i c z a jako przewodniczącego oraz w charakterze członków: prof. Mariana C i e ś l a k a, adw. Z b i g n i e w a C z e r s k i e g o, adw. Witolda D a b r o w-

skiego, adw. Stefana Gulczyńskiego, adw. Stanisława Janczewskiego, adw. Edmunda Mazura, adw. Stefana Mizere, sędziego Stanisława Pawelę, adw. Franciszka Sadurskiego, adw. Zygmunta Skoczka, prokuratora Jerzego Smoleńskiego, sędziego Jana Szachułowicza, adw. Kazimierza Zielińskiego i adw. Władysława Żywickiego.

Ogólny nadzór z ramienia Prezydium NRA sprawować będzie Wiceprezes adw. Stanisław Garlicki.

Prezydium NRA w związku z powołaniem nowego składu Redakcji „Palestry” wyraża serdeczne podziękowanie dotychczasowemu Redaktorowi Naczelnemu „Palestry” mec. Stanisławowi Janczewskiemu, pełniącemu tę funkcję przez 7 lat, oraz całemu Komitetowi Redakcyjnemu za ofiarną pracę przy redagowaniu „Palestry”.

2. ZADANIA I CHARAKTER „PALESTRY”

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 17 grudnia 1964 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej ustaliło następujące zadania i charakter miesięcznika „Palestra”:

1. „Palestra” powinna być wyrazicielem polityczno-społecznej funkcji adwokatury i przyczyniać się do jej aktywnego udziału w życiu polityczno-społecznym, w szczególności sygnalizować doknania w tym zakresie oraz wskazywać na istniejące zadania i sposoby ich realizacji.
2. „Palestra” powinna poświęcać możliwie dużo miejsca problemom związanym z wykonywaniem zawodu, cmawiając wszystkie łączące się z tym zagadnienia, jak np. uprawnienia procesowe adwokata, styl pracy zawodowej, instruktaż co do sposobu wykonywania zawodu, formy jego wykonywania (przemówienia obrończe), problemy etyki zawodowej w powiązaniu z doświadczeniami wynikającymi z orzecznictwa dyscyplinarnego.
3. „Palestra” powinna dążyć do pełnej realizacji reformy adwokatury, uwzględniając zagadnienia form organizacyjnych wykonywania zawodu, a przede wszystkim zagadnienia zespołów i ich warunków pracy.
4. „Palestra” nie może się jednak ograniczyć wyłącznie do problematyki adwokackiej. Powinna ona również część miejsca poświęcać zagadnieniom ogólnoprawnym (prawo cywilne, karne, administracyjne itd.), gdyż adwokat powinien znaleźć w „Palestrze” także oręż do uzupełnienia swej wiedzy zawodowej. Dążyć jednak należy do tego, by opracowania tego działu uwzględniały potrzeby adwokata-praktyka.
5. „Palestra” powinna również zwracać uwagę na zagadnienia obsługi prawnej jednostek gospodarki społecznej, w szczególności zagadnienia związane z radcostwami prawnymi.
6. „Palestra” powinna się zajmować wszelkimi problemami bytowymi adwokatury (taksa, renty, podatki itd.).

7. „Palestra” jest organem NRA. Z tego założenia wynika, że „Palestra” powinna być źródłem stanowionego przez samorząd prawa w adwokaturze, tzn. zamieszczać uchwały zawierające normy ogólne bądź wykładnię przepisów, regulaminy, instrukcje itp.
8. „Palestra” powinna również zamieszczać opracowania motywujące bądź oceniające działalność samorządu.
9. „Palestra” powinna prowadzić stałą kronikę życia adwokatury. Miejsce tutaj dla sprawozdań naczelnych organów samorządu, informacje z życia izb, sprawozdania dotyczące wszelkich ważniejszych przejawów z życia adwokatury, wspomnienia pośmiertne i inne.
10. Orzecznictwo Sądu Najwyższego uwzględniać należy tylko w zakresie problematyki adwokackiej (i to nie tylko dyscyplinarnej), o ile możliwości z glosami.
11. Konieczne jest dążenie do utrzymania bezpośredniej więzi z czytelnikami. Rubryka pytań i odpowiedzi powinna więc być przedmiotem specjalnej troski redakcji. Mogą tu wchodzić w grę także inne formy, jak ankiety, konkursy, dyskusje redakcyjne itp. „Palestra” powinna także utrzymywać kontakty z czasopismami prawniczymi krajów socjalistycznych.

3. WYNAGRODZENIE ADWOKACKIE ZA ZASTĘPSTWO STRONY PRZEZ ADWOKATA NIE WYKONUJĄCEGO ZAWODU

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 26 listopada 1964 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy wynagrodzenia adwokackiego za zastępstwo strony przez adwokata nie wykonującego zawodu,

postanowiło:

na podstawie art. 55 § 1 pkt 4 u. o u.a. wyjaśnić, że:

- 1) nie ma przeszkód do zastępowania w postępowaniu cywilnym przez adwokata nie wykonującego zawodu członków rodziny wymienionych w art. 79 k.p.c.;
- 2) zastąpiona w takim wypadku strona nie może żądać od przeciwnika zasądzenia wynagrodzenia adwokackiego za prowadzenie sprawy, może natomiast zgłosić wniosek o przyznanie jej — w kosztach procesu — poniesionych przez pełnomocnika wydatków na przejazdy i utraconego przez niego zarobku, przy czym powyższa należność nie może przekraczać wynagrodzenie jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego.

Uzasadnienie

Jeden z adwokatów nie wykonujących zawodu (art. 70 u. o u.a.) zwrócił się do Naczelnej Rady Adwokackiej z zapytaniem, czy w wypadku, gdy występuje w sądzie w charakterze pełnomocnika rodziny (art. 79 k.p.c.), zastąpiona strona może zgłosić wniosek o zwrot kosztów zastępstwa prawnego od strony przeciwnej.

Prezydium NRA zważyło, co następuje:

- I. Kodeks postępowania cywilnego dopuszcza możliwość zastępstwa przed sądem przez osobę nie będącą adwokatem (art. 79 k.p.c. w brzmieniu noweli z dn. 15.II.1962 r. — Dz. U. Nr 10, poz. 46). Możliwość taką dopuszcza również w szerszym nawet zakresie art. 87 nowego k.p.c. Uznać więc przede wszystkim należy, że adwokat nie wykonujący zawodu może występować przed sądem w charakterze pełnomocnika członków swej rodziny wymienionych w art. 79 k.p.c., gdyż wówczas uprawnienie do występowania w charakterze pełnomocnika czerpie on nie ze swego przymiotu adwokata, lecz z więzów pokrewieństwa lub małżeństwa. Udzielenie więc w tym zakresie pomocy prawnej powyższym członkom rodziny nie stanowi wykonywania zawodu, skoro pomocy takiej udzielić może również osoba nie będąca adwokatem.
- II. Art. 98 § 1 k.p.c. stanowi, że do niezbędnych kosztów procesu zalicza się należności i wydatki jednego adwokata. Założeniem więc roszczenia o zwrot wynagrodzenia adwokackiego za prowadzenie sprawy jest uiszczenie tego wynagrodzenia lub zobowiązanie się do jego uiszczenia przez stronę (orz. S.N. III Co 44/62 — OSPiKA 3/1964, poz. 58).

Adwokat nie wykonujący zawodu a zastępujący członka rodziny czyni to ze względu na więź rodzinną i z zasady nieodpłatnie, w przeciwnym bowiem razie takie zastępstwo mogłoby być uznane za niedopuszczalną formę wykonywania zawodu. Już więc z tego względu zastąpionej przez niego stronie nie przysługuje prawo do wynagrodzenia adwokackiego. Ponadto należy zważyć, że w omawianym wypadku adwokat nie występuje w procesie jako adwokat, lecz jako członek rodziny, nie można więc do niego stosować tych przepisów, które dotyczą udziału w procesie adwokata. Nie tylko więc strona zastąpiona nie może żądać wynagrodzenia adwokackiego, lecz również występujący adwokat nie powinien używać tytułu adwokata i nie może występować w stroju urzędowym (toga). Wprawdzie przepis art. 98 k.p.c. w zakresie wynagrodzenia adwokackiego zrównuje wymienione tam osoby z adwokatami, nie dotyczy to jednak omawianej sytuacji.
- III. Zgodnie z art. 98 nowego k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, zalicza się koszty przejazdu oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. W tym więc tylko zakresie strona mogłaby w omawianej sytuacji żądać zwrotu kosztów zastępstwa przez pełnomocnika.

B. Instrukcje

1.

INSTRUKCJA W SPRAWIE ZARZĄDZANIA I ROZLICZANIA CENTRALNEGO FUNDUSZU SZKOLENIA APLIKANTÓW ADWOKACKICH

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 10 grudnia 1964 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej — wobec zmian, jakie wprowadziły do publiczności Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich przepisy § 31 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 1963 r. w sprawie zespołów adwokackich —